

Thu

Hồ Dzếnh

Suốt trời hôm ấy thê lương quá,
Tóc liễu bờm xờm, sóng vô hồ,
Mây rối trên trời, cây rối lá,
Giường cô xuân nữ gối chăn xô ...
Đây là tất cả một mùa thơ,
Tất cả lều tranh, cả khói mờ,
Cả gió may đưa, buồn lắng xuống,
Cả lòng tôi với cả lòng cô .

Có một nghìn cây rũ rượi buồn,
Một nghìn sông rét, vụn hoàng hôn,
Dăm thân thiếu nữ gãy như trúc
Đứng chịu tang trời đổ bóng đơn.

Thu xa bằng gió, bằng mây,
Không gian thở nhẹ, buồn vây chìm chìm...
Lòng không ai cấm mà im,
Không đứng bỗng nhớ, không tìm bỗng mong.
Nơi tôi còn ít lá lòng,
Chiều nay rơi nốt vào trong lá rừng.